

Minden ami Gyula és gyulai – Ahogy én látom. Ezen a címen nyílt fotókiállítás 2012. április 26-án a Székely Aladár Fotóklub, a Gyulai Kulturális és Rendezvényszervező Kft. által meghirdetett pályázat legjobb alkotásaiból. A pályázatra 20 szerző 146 munkája érkezett be. A *Durkó Károly* vezette zsűri értékelése alapján az első helyen *Veres István*, a második helyen *Málik István*, a harmadikon *Bagyinszki Zoltán* fotója végzett.

Durkó Károly a Gyulai Városbarátok Köre elnökeként mondta el megnyitó beszédét:

TISZTELT GYULAIÁK, KEDVES BARÁTAIM!

Ha olvasóimban a szülőföld iránti szeretetet és a hozzá való ragaszkodást csak kis mértékben is sikerült ez által növelnem úgy vélem, nem végeztem hiábavaló munkát – ezeket a sorokat Kóhn Dávid kitűnő lokálpatrióta hírlapíró írta „Gyula város utcái és terei” című munkája záró soraiként, 1937-ben. Találkozik ez a gondolat Székely Aladár fotóművész gyulai tevékenységével, aki az első gyulai fényképész, Weisz Lipót nyomában fiatalemberként megnyitotta első műtermét néhány méterre tőlünk a Kis-Körös partján és munkatársa volt Karácsonyi János „Békés Vármegye monográfiája” című 1896-ban megjelent három kötetes

munkájának. Békés Gyula, korának kedvelt és elismert fényképésze mellett nehezen boldogult, Gyulát elhagyva indult karrierje, de a gyulai polgárokról készített fotói máig fontos részét jelentik városunk helytörténeti – társadalmi dokumentációjának.

Hírlapíró, festő, költő, fényképész – mindannyian részei lehetnek az értékmérésnek. Egykor élt kitűnő fényképészeink – Miskey, Pölöskey, Major, később a tudósító fotóriporter Béla Ottó, nem szakmabeliként Halmos Béla, no és sokan mások tették a dolgukat, rögzítették koruk eseményeit, a polgári arcokat, eseményeket Gyula városában. Saját életüket dokumentálták, amely mára a múlt megismerésében és feltárásában nyújthat értékes segítséget.

Nagyon örülök annak, hogy jelenlegi életünk pillanatfelvételekkel való rögzítését sokan felvállalták, felvállalják. Ebben az áldozatos munkában komoly részt vállal a Székely Aladár fotóklub. Fotópályázataik fontos lenyomatát jelentik az elmúlt évtizedeknek.

„Minden ami Gyula” című pályázatukkal külön, szelíd hangsúllyal hívják fel a figyelmet városunkra, gyulaiságunkra.

A siker már most egyértelmű. 146 jó fotó érkezett 20 szerzőtől. A képek visszaadják Gyula város különleges kisugárzását, lelkiségét, izgalmas, gondolatébresztő pillanatokot osztanak meg velünk. Itt még a nyíllal átlőtt vadkacsa is életben marad, a várat védő nyilazó katonának is van segítsége – az árnyéka...

A kiállított 67 kép, a díjak szubjektív értékítéletet is takarnak. Mert minden fotó más. Kérdés milyen érzést vált ki belőlünk a pillanat, legyen az ismert, de valamiért mégis különleges utcakép, vagy egy a parkoló automatánál kíváncsiskodó kisgyerek. A kép számomra olyan mint egy jó regény – egy újabb világot tár elém, gondolatokat ébreszt, jó érzéssel tölt el, vagy odavezet a helyszínre. Ezek a fényképek alkalmasak arra, hogy megálljunk egy pillanatra és a fotók apró üzeneteit megértve társak legyünk.

Ez akár sok pici boldogságot, feltöltődést is adhat, amire különösen szükségünk van a mostani időkben. Köszönet ezért a lehetőségért a Székely Aladár Fotóklubnak, a kiállítás közreműködőinek és az alkotóknak.

Jelet hagyni – ez volt a címe és üzenete Kondor Béla kitűnő festőművészünk életet összegző verseskötetének. Jelet hagytak Önök is a pillanatok rögzítésével Gratulálok, és köszönet ezért!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Gratuláunk! A második helyezett Málík István...

...ÉS A HARMADIK Bagyinszki Zoltán